

NAJWIĘKSZA WOJNA WSZĘCHŚWIATA

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 30 marca

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Ap 12,7-9; Ez 28,12-15; Iz 14,12-14; Rdz 3,15; J 17,24-26.

TEKST PAMIĘCIOWY: „I wybuchła walka w niebie: Michał i aniołowie jego stoczyli bój ze smokiem. I walczył smok i aniołowie jego, lecz nie przemógł i nie było już dla nich miejsca w niebie” (Ap 12,7-8).

Skoro Bóg jest dobry, to dlaczego świat jest taki zły? Dlaczego Bóg, który jest miłością, pozwala, by istniało tak wielkie zło? Dlaczego złe rzeczy spotykają dobrych ludzi? W tej lekcji przyjrzymy się odwiecznemu konfliktowi między dobrem a złem. Począwszy od buntu Lucyfera w niebie, przeanalizujemy pochodzenie zła i cierpliwość Boga w rozwiązywaniu problemu grzechu.

Bóg jest Bogiem niesamowitej miłości. Miłość jest Jego naturą (zob. 1 J 4,7-8). Wszystkie Jego dokonania wypływają z miłości (zob. Jr 31,3). Miłości nie można wymusić, narzucić siłą ani nakazać prawem. „Tylko miłość może wzbudzić miłość”³. Odebranie możliwości wyboru oznacza odebranie możliwości kochania, a odebranie możliwości kochania uniemożliwia doświadczanie szczęścia. Bóg zdobywa naszą wierność jedynie swoją miłością. W ramach wielkiego boju między dobrem a złem postępuje w taki sposób, by grzech już nigdy więcej nie pojawił się we wszechświecie. Celem Boga jest wykazać przed całym wszechświatem, iż zawsze działał On dla najlepiej pojętego dobra swoich stworzeń. Patrząc na świat przez pryzmat Bożej miłości — w kontekście wielkiego boju między dobrem a złem — możemy mieć pewność, że dobro zatriumfuje nad złem, a zło zostanie unicestwione na zawsze⁴.

³ Ellen G. White, *Życie Jezusa*, wyd. 16, Warszawa 2018, s. 13.

⁴ Przeczytaj także rozdział *Pochodzenie zła oraz Nieprzyjaźń między człowiekiem a szatanem*, w: *Wielki bój*, Warszawa 2019, s. 298-308.

Przeczytaj Ap 12,7-9. Co ten fragment księgi mówi o wolności istniejącej w niebie oraz o pochodzeniu zła? W jaki sposób Bóg mógł zareagować na bunt Lucyfera?

Wersety te opisują wszechświatowy konflikt między dobrem a złem. Szatan i ci aniołowie, którzy przyłączyli się do niego, walczyli przeciwko Chrystusowi, ale nie przemogli Go i zostali wygnani z nieba. Wydaje się to bardzo dziwne, iż mogło dojść do wojny w tak doskonałym miejscu, jakim jest niebo. Jak to się stało? Czy miłujący Bóg stworzył demonicznego anioła, który rozpoczął tę wojnę? Czy Lucyfer miał jakąś fatalną wadę, która doprowadziła go do buntu? *Biblia* wyraźnie ukazuje źródło zła. Odsuwa zasłonę konfliktu między dobrem a złem.

Porównaj Ez 28,12-15 i Iz 14,12-14. Co działo się w umyśle tej anielskiej istoty nazwanej Lucyferem i jak doprowadziło go to do buntu?

Bóg nie stworzył szatana. Stworzył istotę pełną piękna i światła, zwaną Lucyferem. Ta anielska istota została stworzona jako doskonała. Jednym z elementów tej doskonałości była u niego wolność wyboru — fundamentalna zasada Bożego panowania opartego na miłości, a nie na przymusie. Grzech zrodził się w umyśle Lucyfera w samym niebie. Nie ma logicznego wyjaśnienia, dlaczego ten doskonały anioł pozwolił, by pycha i zawiść zapuściły korzenie w jego sercu oraz wydały trujący owoc buntu przeciwko Stwórcy.

Lucyfer, stworzona istota, zapragnął otrzymywać cześć, jaką odbiera wyłącznie Stwórca. Uroił sobie, iż odbierze tron Bogu. W tym celu zaczął podważać Jego władzę. Ten bunt w końcu doprowadził do otwartej wojny w niebie.

Choć Bóg długo znosił Lucyfera, to jednak nie mógł pozwolić na to, by całkowicie skaził on niebo swoim buntem. „Niebiańska rada próbowała przekonać Lucyfera. Syn Boży przedstawiał mu wielkość, dobroć i sprawiedliwość Stwórcy oraz święty i niezmienny charakter Jego prawa. Sam Bóg ustanowił porządek nieba; wyłamując się z niego, Lucyfer zhańbiłby swego Twórcę i ściągnął klęskę na samego siebie. Jednak ostrzeżenie, jakiego udzielono mu w nieskończonej miłości i łaskowości, wzbudziło w nim jedynie ducha oporu”⁵.

Czego uczy nas o charakterze Boga Jego postępowanie wobec problemu zła?

⁵ Ellen G. White, *Wielki bóg*, Warszawa 2019, s. 299.

Jak zauważyliśmy wcześniej, a co warto powtórzyć, nie istnieje logiczne wyjaśnienie, dlaczego Lucyfer, doskonały anioł, pozwolił na to, by pycha i zawiść rozwinęły się w jego sercu oraz doprowadziły go do buntu przeciwko Stwórcy. Pycha szatana przerodziła się w otwarty bunt. Oskarżył on Boga o niesprawiedliwość i nieuczciwość. Zaraził też wielu aniołów swoją niechęcią i oskarżeniami skierowanymi przeciwko Bogu.

Przeczytaj Ap 12,4. Co werset ten mówi o zwodniczych umiejętnościach szatana? Jak wielu aniołów dało się zwieść jego kłamstwom o Bogu?

Gdy w niebie doszło do otwartego konfliktu, aniołowie musieli zdecydować — albo pozostać przy Jezusie, albo pójść za Lucyferem. Jaki charakter miała wojna w niebie? Czy był to militarny konflikt, a może raczej zderzenie idei? Być może jedno i drugie. Nie znamy szczegółów, ale konflikt ten miał na tyle fizyczne przejawy, iż szatan i jego aniołowie zostali ostatecznie zrzuceni (zob. Ap 12,9) „i nie było już dla nich miejsca w niebie” (Ap 12,8). Wojna ta z pewnością zawierała pewne fizyczne elementy.

Jedno jest pewne co do wojny w niebie. Każdy anioł musiał zdecydować — albo opowiedzieć się za Chrystusem albo przeciwko Niemu. Jak zdecydowali? Kogo usłuchali? Lojalni aniołowie postanowili dochować posłuszeństwa płynącemu z miłości przykazaniom Chrystusa, ale trzecia część aniołów usłuchała kłamstw Lucyfera, sprzeciwiła się Bogu i utraciła niebo. My także w tym przełomowym czasie w dziejach świata zostaliśmy powołani do podjęcia decyzji polegającej na opowiedzeniu się za Chrystusem albo przeciwko Niemu. My także musimy się opowiedzieć po jednej ze stron — po stronie Chrystusa albo po stronie szatana.

Przeczytaj Rdz 2,15-17; Wj 32,26; Joz 24,15; 1 Krl 18,20-21; Ap 22,17. Jakiej podstawowej zasady związanej z wielkim bojem uczą te wersety?

Gdy Bóg stworzył ludzkość, zaszczepił głęboko w naszych mózgach zdolność myślenia, rozumowania i świadomego wybierania. Istotą naszego człowieczeństwa jest zdolność podejmowania decyzji o charakterze moralnym. Nie jesteśmy biologicznymi robotami. Zostaliśmy stworzeni na obraz i podobieństwo Boga. Odróżniamy się od innych żywych istot na ziemi zdolnością dokonywania wyborów o charakterze moralnym oraz kierowania się wiecznymi duchowymi zasadami. Po buncie Lucyfera w niebie i po upadku ludzkości Bóg wzywał swój lud, by odpowiedział na Jego miłość i był posłuszny Jego przykazaniom, dobrowolnie wybierając służenie Mu.

Czego możemy się nauczyć z faktu zaistnienia wojny w niebie i jak wiąże się to z naszą walką ze złem? Skoro szatan był w stanie zwieść sprawiedliwych i świętych niebiańskich aniołów, co oznacza to w kontekście naszego narażenia na pokusy i możliwości zwiedzenia do złego?

Gdy Bóg stworzył ziemię, uczynił ją doskonałą. *Biblia* mówi, że „spojrzał Bóg na wszystko, co uczynił, a było to bardzo dobre” (Rdz 1,31). Nigdzie nie było najmniejszego śladu grzechu ani zła. Bóg dał Adamowi i Ewie podobną wolność wyboru, jaką dał Lucyferowi. Nie chciał mieć biologicznych robotów na ziemi, podobnie jak nie chciał mieć podobnych robotów w niebie.

Bóg dołożył wszelkich starań, by podkreślić realność tej wolności. Umieścił w ogrodzie Eden drzewo, które nazwał drzewem poznania dobra i zła. Następnie poinformował ludzi o tym, bo chciał, by wiedzieli, że mają wybór.

Szatan miał dostęp do tego drzewa, a gdy Ewa się tam zbliżyła, odezwał się do niej, posługując się wężem jako medium:

— „Na pewno nie umrzecie, lecz Bóg wie, że gdy tylko zjecie z niego, otworzą się wam oczy i będziecie jak Bóg, znający dobro i zło” (Rdz 3,4-5).

Kłamliwie zapewnił Ewę, że jeśli zje owoc z zakazanego drzewa, osiągnie nowy poziom egzystencji. Obiecał jej nowe emocje, jakich wcześniej nie odczuła. Przekonał ją, że Bóg coś ukrywa przed nią, a by to poznać, powinna zerwać owoc z zakazanego drzewa i zjeść.

Gdy Ewa, a potem także Adam, dokonali takiego wyboru, otworzyli drzwi, które Bóg pragnął na zawsze pozostawić zamkniętymi — drzwi grzechu, cierpienia, udręki, chorób, starości i śmierci.

Przeczytaj Rdz 3,1-3; Rz 3,23; 5,12. Co łączy te wersety? Opisz ostateczne skutki grzechu nękające całą ludzkość.

Istotą grzechu jest bunt przeciwko Bogu. Dlatego grzech prowadzi do wyobcowania i odłączenia od Boga. Skoro zaś Bóg jest Źródłem Życia, to odłączenie od Niego musi prowadzić do śmierci. Wcześniej jednak prowadzi do niepokoju, lęku, choroby i degeneracji. Cierpienie w naszym świecie jest skutkiem istnienia grzechu. Nie znaczy to oczywiście, że każdy przejaw cierpienia jest bezpośrednim skutkiem konkretnego grzechu. Znaczy to tylko tyle, że każdy z nas został dotknięty skutkami życia na planecie skażonej przez grzech.

Przeczytaj Rdz 3,15; Kpł 5,5-6; J 1,29. Jaką obietnicę dał Bóg Adamowi i Ewie w Edenie po tym, gdy zgrzeszyli. Jak obietnica ta dodawała im nadziei wbrew rozpacz? Jaką ceremonię zainicjował Bóg w Edenie i jak wskazywała ona na mające nastąpić rozwiązanie problemu grzechu?

Adam i Ewa zgrzeszyli, a Bóg powiedział im, że muszą opuścić swój dom w ogrodzie. Od tej pory ich udziałem miały się stać trud i cierpienie. Czy mieli cierpieć i w końcu umrzeć bez nadziei? Czy śmierć miała być absolutnym kresem ich istnienia?

Wkrótce po upadku pierwszych ludzi Bóg złożył im obietnicę. Zwracając się do węża, kusiciela, Stwórca powiedział:

— „Ustanowię nieprzyjaźń między tobą a kobietą, między twoim potomstwem a jej potomstwem; ono zdepcze ci głowę, a ty ukąsisz je w piętę” (Rdz 3,15).

W tamtej chwili Adam i Ewa nie rozumieli jeszcze, co dokładnie oznaczają te słowa, ale wiedzieli, że dają im one nadzieję. W jakiś sposób, dzięki Potomkowi Kobiety, miało nastąpić ich odkupienie.

Ów Potomek Kobiety to oczywiście Jezus Chrystus (zob. Ga 3,16). Na Golgocie szatan ukąsił Zbawiciela w piętę, ale jednocześnie Chrystus odniósł zwycięstwo, które gwarantuje, że pewnego dnia głowa węża zostanie zmiażdżona, a drzwi cierpienia i śmierci — otwarte przez Adama i Ewę — zostaną zamknięte.

Przeczytaj Hbr 2,9; Ga 3,13; 2 Kor 5,21. Co wersety te mówią o wielkości ofiary Chrystusa na krzyżu?

Czy zastanawiałeś się czasami, czy Bóg naprawdę cię miłuje? Spójrz na ukrzyżowanego Chrystusa — na Jego koronę z cierni oraz na gwoździe w Jego rękach i nogach. Każdą kroplą krwi przelaną przez Jezusa na Golgocie Bóg mówi:

— Miłuję cię. Nie chcę, byś nie istniał. Owszem, jesteś grzesznikiem — zaprzedałeś się nieprzyjacielowi i sam doprowadziłeś do tego, że jesteś niegodny życia wiecznego. Ale oto ja zapłaciłem okup, by cię odzyskać!

Gdy patrzysz na ukrzyżowanego Chrystusa, nie musisz się zastanawiać, czy jesteś miłowany przez Boga.

Biblia przedstawia Jezusa, który przyszedł na nasz świat oraz doświadczył cierpienia, rozczarowania i bólu, jakich doświadcza ludzkość. *Pismo Święte* objawia Chrystusa, który stawiał czoło pokusom podobnym do tych, które nas spotykają, a swoim życiem i śmiercią na krzyżu odniósł zwycięstwo nad zwichoczeniami i mocami zła, składając ofiarę za każdego z nas.

Pomyśl o tym, że Jezus jest Bogiem, który stworzył wszechświat (zob. J 1,3). On zstąpił z nieba i przyszedł na nasz upadły świat, by cierpieć tak, jak nikt nigdy nie cierpiał i nie będzie cierpiał (zob. Iz 53,1-5). Uczynił to, bo umiłował każdego z nas. Czy może być mocniejsza podstawa naszej nadziei?

Jak Chrystus odpowiedział na krzyżu na oskarżenia szatana? Czego dokonał przez swoją śmierć w ramach wielkiego boju między dobrem a złem?

To, czego Jezus dokonał dla nas na krzyżu, jest podstawą Jego wstawiennictwa za nas w niebie. Nasz zmartwychwstały Pan jest naszym Wielkim Arcykapłanem zapewniającym nam wszystko, czego potrzebujemy do zbawienia i życia w Królestwie Bożym na wieki.

Przeczytaj Hbr 4,15-16; 7,25. W jaki sposób wersety te dają nam pewność lepszej przyszłości, choć obecnie żyjemy w świecie pokus, cierpienia, chorób i śmierci?

Ze wskazanego wersetu dowiadujemy się, że Chrystus został doświadczony „we wszystkim, podobnie jak my, z wyjątkiem grzechu” (Hbr 4,15). A dalej czytamy o Nim: „Przystąpmy tedy z ufną odwagą do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej porze” (Hbr 4,16).

Najprościej mówiąc, Jezus przedstawia nas wszechświatu jako odzianych w Jego sprawiedliwość, zbawionych przez Jego śmierć i odkupionych przez Jego krew. On był wszystkim, czym my powinniśmy być. W Chrystusie nie ma potępienia za nasze przeszłe grzechy. W Chrystusie nasza wina zostaje z nas zdjęta, a dzięki Jego możliwemu wstawiennictwu moc grzechu nad nami zostaje przełamana. Łańcuchy niewoli zostają z nas zdjęte i stajemy się wolni.

Przeczytaj J 17,24-26. Czego Chrystus pragnie w związku z wielkim bojem między dobrem a złem?

„Gdy dokonała się wielka ofiara, Chrystus wstąpił na wysokość, odmawiając przyjęcia hołdu aniołów, zanim nie przedstawił swojej prośby:

— »Chcę, aby ci, których mi dałeś, byli ze mną, gdzie Ja jestem« (J 17,24).

Wtedy z niewyraźną miłością i mocą nadeszła odpowiedź od tronu Ojca:

— »Niechże mu oddają pokłon wszyscy aniołowie Boży« (Hbr 1,6).

Jezus był niesplamiony. Jego poniżenie skończyło się, Jego ofiara się dopełniła; otrzymał imię, które jest ponad wszelkie imię⁶. Jezus ponad wszystko pragnie, byśmy byli z Nim w niebie. Pragnieniem Jego serca oraz celem Jego śmierci i wstawiennictwa jest zbawienie nas od wiecznej śmierci. Ponadto możemy powierzyć Mu wszystkie nasze realne potrzeby. On daje nam pocieszenie w smutku, pokój w niepewności, przebaczenie win oraz siłę w słabości.

Dlaczego Chrystus ofiarował siebie za nas? Dlaczego jesteśmy aż tak cenni dla Niego?

⁶ Ellen G. White, *Wielki bóg*, Warszawa 2019, s. 303.

DO DALSZEGO STUDIUM

„Usuając szatana z nieba, Bóg pokazał swoją sprawiedliwość i podtrzymał honor swego tronu. Jednak gdy człowiek zgrzeszył, poddając się zwiedzeniom tej odstępczej istoty, Bóg udowodnił swą miłość, oddając swego jednorodzonego Syna, by umarł za upadły rodzaj ludzki. Charakter Boga objawił się w pojednaniu. Potężny argument krzyża ukazuje całemu wszechświatowi, że winy za wybór drogi grzechu, jakiego dokonał Lucyfer, w żadnym wypadku nie można przypisać rządów Bożym⁷.”

„Krzyż Golgoty głosi nie tylko niezmiennność prawa Bożego, ale pokazuje wszechświatowi, że zapłatą za grzech jest śmierć. W ostatnim tchnieniu Zbawiciela, w okrzyku: »Wykonało się!« (J 19,30), zabrzmiała pieśń pogrzebowa szatana. Rozstrzygnął się wówczas rezultat wielkiego boju, który miał trwać jeszcze tak długo w przyszłości, a ostateczne unicestwienie zła zostało przypieczętowane. Syn Boży przeszedł za bramy grobu, »aby przez śmierć pokonać tego, który ma władzę nad śmiercią, to jest diabła« (Hbr 2,14 BL)⁸.”

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Dlaczego Bóg dał Lucyferowi zdolność dokonywania wyborów, skoro wiedział, że ten się zbuntuje? Dlaczego Bóg nie unicestwił Lucyfera zaraz po tym, jak ten się zbuntował? Jak mogliby zareagować mieszkańcy wszechświata na natychmiastowe unicestwienie Lucyfera? Dlaczego zainteresowanie mieszkańców wszechświata planem zbawienia ludzkości (zob. 1 P 1,12; Ap 5,13; 16,7) jest ważne dla zrozumienia wielkiego boju?

2. Jaki powód lub powody śmierci Chrystusa na krzyżu potrafisz wymienić? Czy Chrystus umarł tylko po to, by objawić charakter Boga? Czy Jego śmierć była okupem za nasze grzechy? Jeśli tak, komu zapłacony został ten okup? Podziel się swoimi spostrzeżeniami podczas wspólnego studium *Pisma Świętego* i uzasadnij je przy pomocy *Biblii*.

3. Co rozumiesz pod pojęciem wielkiego boju? Podczas wspólnego studium *Pisma Świętego* omów różne elementy wielkiego boju oraz to, jak ta lekcja odnosi się do twojego życia.

4. Jakie wersety biblijne opisują realia wielkiego boju? (Zob. np. Hi 1,1-2,13; Ef 6,12).

5. Jak zrozumienie zagadnienia wielkiego boju według adwentystów dnia siódmego wyróżnia się na tle zrozumienia tego zagadnienia w innych Kościołach? Co czyni je tak szczególnym?

⁷ Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2019, s. 302.

⁸ Tamże, s. 304.